

آیا به سرمایه بین المللی احتیاج نداریم؟

دکتر پیمان مولوی

مشاور تامین مالی و سرمایه‌گذاری خارجی

امروزه شاید این سوال که آیا ما می‌توانیم فقط با منابع داخلی‌مان به رشد مورد اشاره در سند چشم‌انداز ۱۴۰۴ برسیم فکر بسیاری را به خود مشغول کرده باشد و در این بین در کشاکش رقابت‌های انتخاباتی تبدیل به یک مبحث بااهمیت شده است.

برای درک بهتر این امر باید دید که آیا اقتصاد ایران توانایی تجهیز منابع برای اهداف رشد اقتصادی خود را دارد یا خیر. کشوری با بیش از ۴۰۰ میلیارد دلار تولید ناخالص داخلی در سال‌های اخیر نتوانسته است به سبب مشکلات ساختاری نظام تامین مالی خود منابع ارزان و باکیفیت را در اختیار تولیدکنندگان، کارآفرینان و ارائه دهندگان خدمت قرار دهد، نرخ بالای تامین مالی در ایران همواره موجب شده هزینه سرمایه بنگاه‌های ایرانی بسیار بالاتر از تمام رقبای منطقه‌ای و تمامی کشورهای توسعه یافته باشد.

زمانی که بنگاه‌های ایرانی مجبور به دریافت منابع مالی با نرخ‌های بهره موثر ۲۲ درصد به بالا هستند، بازده مورد انتظار سرمایه‌گذاران در این اقتصاد بیش از این عدد خواهد بود و این روند قدرت رقابت بین بنگاهی را به صورت بین‌المللی کاهش خواهد داد.

اتفاقی که در ایران به وقوع پیوسته است بالارفتن لجام گسیخته هزینه سرمایه (Cost of Capital) شرکت‌های ایرانی و پروژه‌های ایرانی است و نفس تولیدکنندگان را برای رقابت‌های جهانی گرفته است. نظام بانکی ایران با مختصات کنونی خود به عنوان تامین مالی‌کننده ۸۰ درصدی اقتصاد ایران (۲۰ درصد بازار سرمایه) به سبب مشکلات ساختاری نتوانسته به وظایف ذاتی خود عمل کند و هم‌اکنون با کوهی از مشکلات زیرساختی و ساختاری که از سال‌های بسیار دور بر آن تحمیل شده رودررو است.

برای برون‌رفت از این معطل و پایین آوردن هزینه سرمایه در ایران یک راه‌حل کاهش معنی‌دار نرخ بهره بدون ریسک و معنی‌دار شدن آن با نرخ تورم اعلامی است، سوالی که پیش خواهد آمد این است که آیا اقتصاد ایران آمادگی این شرایط را دارد؟ آیا این اطمینان وجود دارد که با کاهش معنی‌دار نرخ بهره در ایران خیل عظیم سپرده‌گذارانی که عادت به دریافت بهره‌های ۲۰ درصدی کرده‌اند به رفتار خود ادامه دهند و سرمایه‌های خود را از بانک‌ها خارج نکنند؟

آیا در اقتصاد ما برای خروج این خیل عظیم نقدینگی محبوس در بانک‌ها برنامه‌ریزی کرده است؟ بیش از ۳۰۰ میلیارد دلار نقدینگی می‌تواند اقتصاد ایران را در تمامی حوزه‌ها با مشکلات بزرگی روبه‌رو کند و به نظر نگارنده مسئولان در جریان هستند اما آیا بستری برای جذب این پول در خارج از بانک‌ها وجود دارد؟

حال باز می‌گردیم به نیاز ایران به سرمایه بین‌المللی؛ هم‌اکنون در جهان ۸۰/۰۰۰ میلیارد دلار سرمایه آماده سرمایه‌گذاری وجود دارد که تمامی کشورها برای جذب آن با هم رقابت می‌کنند، بسیاری از این پول‌ها در بانک‌های توکیو، نیویورک، لندن و... منتظر یافتن محل مناسب برای سرمایه‌گذاری هستند. این سرمایه به کشورهای راه می‌یابد که میزان مناسبی از ریسک و بازده را عایدشان کند. آیا اقتصاد ایران آمادگی جذب را دارد؟

بعد از **برجام** و بعد از سال‌ها مشکلات مالی به تازگی چهره ایران برای سرمایه‌گذاران می‌رود که روشن‌تر بشود، آمد و رفت‌هایی شده است که به زمان احتیاج دارد تا به مرور چهره ایران برای جهانیان روشن‌تر شود، اما آیا کافی است؟

رتبه اعتباری بین‌المللی ایران بعد از **برجام** به رتبه B رسیده اما هنوز در زیر سطح سرمایه‌گذاری بین‌المللی قرار دارد.

دوستانی که می‌گویند ما به پول بین‌المللی احتیاجی نداریم بهتر است دقت کنند که ایران به هیچ وجه در راس کشورهایی که سرمایه‌های باکیفیت علاقه‌مند به حضور در آنها هستند، نیست. زیرساخت‌های مالی ما مشکل دارد و بسیاری از مباحث عادی در کشورهای جهان در ایران تبدیل به یک معضل می‌شود.

ما به سرمایه باکیفیت بین‌المللی همانند سرمایه‌گذاری مستقیم بین‌المللی احتیاج داریم، نه به خاطر فقط حجم پول، بلکه به سبب ارزان‌تر بودن آن برای ساختارهای مالی شرکت‌ها و پروژه‌هایمان.

ما به سرمایه‌گذاری بین‌المللی باکیفیت احتیاج داریم به خاطر انتقال تجربه و دانش بین‌المللی، به خاطر امکان ادغام و تملک بین‌المللی شرکت‌هایمان، برای افزایش رقابت‌پذیری شرکت‌هایمان و کیفیت تولیداتمان.

ما به سرمایه‌گذاری بین‌المللی نیازمندیم چون همانند کشورهای ژاپن، کره و چین حجم پس‌انداز ملی کمی داریم و این خلأ را سرمایه‌های باکیفیت بین‌المللی می‌تواند پر کند.

ما به سرمایه باکیفیت بین‌المللی نیازمندیم تا در تولیدکنندگانمان در مسیر زنجیره ارزش بین‌المللی قرار گیرند. هیچ کشوری را نمی‌توانید پیدا کنید که به رشد و توسعه اقتصادی رسیده باشد و از حجم پول‌های باکیفیت بین‌المللی استفاده نکرده باشد.

نیک است مسئولان و فعالان نگاهی دوباره در سال ۲۰۱۷ به جهان داشته باشند و ببینند که سرمایه‌های بین‌المللی چگونه می‌تواند اقتصادهای را نجات و اقتصادهایی را دچار مشکل کند، درس بگیریم و عمل کنیم.

برجام یک آغاز بود و برای ادامه موفقیت‌آمیز آن باید از جهان و جهانیان یاد بگیریم و از تکرار مکررات و اشتباهات بین‌المللی خودداری کنیم، زمان برای کشورهای که اشتباهات را تکرار می‌کنند بسیار بی‌رحم خواهد بود.

منبع : [سایت دکتر پیمان مولوی](#)

<http://www.peymanmolavi.com/NewsDetail.aspx?Catid=61&id=542>

تحلیل حقوقی اقتصادی بنیادین تاسیسی و معاهداتی

بر یادداشت

اقتصادی

آیا به سرمایه بین المللی احتیاج نداریم؟

دکتر پیمان مولوی

ابراهیم عماد :

□ مطالب مطروحه توسط جناب آقای **دکتر پیمان مولوی** عزیز را میتوان صرفاً در زمره تئوری پردازی های اقتصادی کلاسیک معمول در زمینه تامین منابع مالی پروژه ها در سطح بین المللی متاثر از پدیده ناموفق جهانی شدن (Globalization) که بعد از بحران سیستمیک سال 2008، در حال احتضار و در جمهوری اسلامی ایران و بیان برخی مشکلات اقتصادی درون سیستمی اقتصادی پولی و مالی در جمهوری اسلامی، متاثر از مذاکراتی **برجامی**، که صرفاً **بیانه سیاسی** بیش **نبوده و نیست**، همراه با سوالات صرفاً اقتصادی **بدون** ارائه راه حل مطرح شده است و با نیازهای واقعی اقتصادی ملتها فاصله زیادی داشته و دارد، تلقی که در جا زدن در حال بیش نبوده و نیست.

□ **راه حل اساسی** برای خروج از **شرایط نامناسی فعلی** اقتصادی کشور در سطح ملی و بین المللی را از دید **حقوقی اقتصادی بنیادین تاسیسی و معاهداتی** میتوان در موارد زیر خلاصه نمود :

1. رفع تصاد درون سیستمی شکلی و تکنیکی حقوقی اساسی موجود در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایرانی وجود دارد که این حقیر آنرا در ذیل #مطلب_شماره_13 بصورت فایل صوتی در کانال تحلیلهای حقوقی بنیادین تاسیسی و معاهداتی

<https://t.me/droitsfondamentaux>

و لینک زیر

<http://ebrahimemad.net/audio-jur/emad-explication-constitutionnelle-160504.mp3>

مطرح نموده ام.

2. «برنامه مگا اکونومی» بعنوان یک راه حل زیر بنائی برای خروج از بحران سیستمیک سال 2008 که برای کشورها بدهی ایجاد نمی نماید، هست که بعنوان اصل سوم از اصول پنجگانه نگرشی نو به توسعه پایدار در لینک زیر ارائه شده است.

<http://ebrahimemad.net/pme-fa/emad-le-pme.html>

و در جمهوری اسلامی ایران، نیاز به بازبینی بنیادین در اصول 44 ، 81 . 139 قانون اساسی و استقلال کامل بانک مرکزی بعنوان یک نهاد حاکمیتی حقوقی اقتصادی پولی اساسی از قوه مجریه (وزارت امور اقتصادی بعنوان متولی بخش مالی کشور «نه پولی») و نهادینه شدن این موضوع بصورت اصلی جدید در قانون اساسی نیاز به اراده نهاد رهبری از طریق اصل 177 داشته و دارد (#مطلب_شماره_23) و بدون بازبینی در این اصول، و استقلال بانک مرکزی، مطالب ایشان و امثالهم در حد تئوری باقی بوده و خواهد ماند، و رمان نویسی بیش نخواهد بود.

در خصوص اصول یاد شده فوق و استقلال بانک مرکزی از قوه مجریه از عزیزان دعوت مینماید ابتدا #مطلب_شماره_23 در کانال تحلیلهای حقوقی بنیادین تاسیسی و معاهداتی (1)

<http://t.me/droitsfondamentaux>

و سپس لینکهای زیر را بازدید فرمائید :

(1) اصل 44 :

<http://ebrahimemad.net/deid-fa/emad-iran-constitution-article-44.html>

(2) اصل 81 :

<http://ebrahimemad.net/deid-fa/emad-iran-constitution-article-81.html>

(3) بانک مرکزی :

<http://ebrahimemad.net/deid-fa/nationaux-autres-icb-01-emad-independance-des-banques-centrales.html>

(4) برنامه مگا اکونومی و انجمن همکاریهای اقتصادی بین المللی برا توسعه پایدار

<http://ebrahimemad.net/deid-fa/pme.html>

پی نوشت

(1)

کانال
تحلیلهای حقوقی بنیادین
تاسیسی و معاهداتی
<https://t.me/droitsfondamentaux>

نهادهی نه نمودن
« حق حاکمیت ملتها و قوای ناشی از آنها (نه حاکم بر آنها) »
در فرآیند حق زیستن و حق توسعه پایدار
(حقوقی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، اداری و اجرایی)
در کادر حقوق تاسیسی (در محدوده کشورها)
و حقوق معاهداتی (در سطح بین الملل)

www.ebrahimemad.net

تکریشی نو
به
توسعه
حقوقی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، اداری و اجرایی
بایدار

www.ebrahimemad.net

صداقت، شفافیت، مشروعیت، تشریک مساعی
و مسئولیت پذیری حقوقی تاسیسی و معاهداتی

<https://t.me/ebrahimemad>

بازگشت به :

ابراهیم عماد

سایت حقوق اقتصاد بین الملل و توسعه

نقطه نظرات دیگر صاحبنظران اقتصادی (اشخاص حقیقی) داخلی

<http://ebrahimemad.net/deid-fa/nationaux-autres-pph.html>

آیا به سرمایه بین المللی احتیاج نداریم؟

<http://ebrahimemad.net/deid-fa/nationaux-autres-pph-dr-peyman-molavi-01.pdf>